

STANOVENÍ ABSOLUTNÍ BĚLOSTI KERAMICKÝCH SUROVIN

ČSN 721089

Определение абсолютной белизны керамического сырья

Determination of absolute whiteness of ceramic raw materials

Tato norma platí pro stanovení absolutní bělosti¹⁾ kaolínů, jílovinových zemin (nepálených i pálených), vápenců a jiných plastických i neplastických anorganických látek, pokud se na ni příslušné normy nebo dohody odvolají.

Názvosloví

1. Bělost (činitel odrazu světla) - množství světelného toku odražené povrchovou vrstvou (o větší tloušťce než je kritická vrstva) zkoušeného materiálu. Vyjadřuje se v procentech světelného toku odraženého základním normálem bělosti za stanovených podmínek.
2. Kritická vrstva - vrstva o tloušťce, při níž nastává úplná světelná nepropustnost.
3. Základní normál bělosti - definovaný povrch materiálu zvoleného za základní míru bělosti.
4. Základní normál absolutní bělosti - látka s povrchem o ideálně rozptýleném světelném odrazu. Její činitel odrazu je roven 1 (absolutní bělost).
5. Kalibrační normál (etalon) bělosti - normál pro kalibraci referenčního normálu. Je to tableta vylisovaná z práškového síranu barnatého (BaSO_4) s atestovanou absolutní bělostí. 2) Pro každou kalibraci se vyrobí nová tableta (podle čl. 18a).

1) Stanovení absolutní bělosti bylo zavedeno v souladu s posuzováním bělosti papíru podle ISO.

2) Dodává fa Merck, Darmstadt, NSR, pod označením Art. 1748 Bariumsulfat für Weisstandard DIN 5033.

Nahrazuje ČSN 72 1071 z 16. 7. 1970

Účinnost od: 1. 4. 1981

05382